

Els preparatius de les trobades

Federico Armengol'

El 20 de novembre de 1972 —ara ha fet 50 anys—, sant Josepmaria Escrivà, fundador de l'Opus Dei, va arribar a Barcelona per reunir-se amb els seus fills i filles, fidels de l'Opus Dei, així com amb cooperadores i cooperadors de l'Obra, amics, estudiants, pares i mares de família i de socis de clubs juvenils. Era l'última etapa de la seva estada apostòlica per terres d'Espanya i Portugal, amb la finalitat de “remoure les multituds i donar doctrina per contrarestar el confusionisme que imperava a tot arreu”.

Va passar deu dies a Barcelona, del 20 al 30 de novembre. Durant aquests dies va viure a Castelldefels, la casa de recessos ubicada a Premià de Dalt, i des d'allà va anar a trobades amb multitud de persones que —amb un to familiar— anomenava tertúlies. Les tertúlies van tenir lloc a Barcelona, a l'IESE i a Brafa; a Sant Cugat del Vallès, al col·legi Viaró i a l'Escola d'Hostaleria del Vallès; a Girona, al col·legi Bell-lloc del Pla; i a Premià de Dalt, a la mateixa Castelldefels.

Milers de persones van anar a les celebrades a Brafa, l'escola esportiva situada al districte barceloní de Nou Barris. Les reunions van ser filmades, i al llarg d'aquests anys han servit per donar a conèixer a molta gent el fundador de l'Obra i el seu missatge de cercar Déu en la vida ordinària al llarg dels cinc continents.

El 10 de setembre de 1972, el qui aleshores era director de la delegació de l'Opus Dei a Catalunya, Mn. Francesc Planell, va comunicar-nos la vinguda del fundador de l'Obra a Barcelona a finals del mes de novembre i ens va encarregar a Ignasi Forcada, que aleshores era responsable de la formació de matrimonis i famílies, i a mi, responsable de la comunicació a l'Obra, la gestió de coordinar l'estada del fundador a Barcelona. Tot va ser molt simple: érem els tres al seu despatx i ens va dir: “el Pare vindrà Barcelona. Tindrà una sèrie de tertúlies. Deixeu tot el que esteu fent, i dediqueu-vos a això”. Nosaltres li vam demanar on calia organitzar-les. “Vosaltres veureu”, ens va dir.

Vam començar a pensar en llocs: que si al Liceu, o al teatre Calderón, però algú ens va suggerir que millor que fos un lloc més familiar i vam pensar en l'escola esportiva Brafa, una obra corporativa de l'Opus Dei dedicada a l'esport, nascuda el 1954 al barri d'Hostafrancs, que l'any 1971 s'havia

traslladat al barri de Roquetes i aleshores se n'estaven acabant les obres, estava semi inaugurada i l'espai en què vam pensar va ser el poliesportiu, que era molt gran.

El primer que vam fer va ser pensar en la quantitat de gent que podria venir. Teníem uns números aproximats, però una cosa és la gent asseguda i l'altra la que hi podia haver dreta. Vam llogar tres mil cadires. Per la decoració vam pensar a posar un escenari, del qual se'n va fer càrrec l'arquitecte Robert Espí, i amagar les parets de totxo amb uns tapissos, però al final es va optar per posar uns plafons amb detalls que no fossin esportius.

La logística va ser un aspecte important en l'organització, ja que va haver-hi molta gent. Els qui vam portar el pes més gros vam ser en Jaume Dalmau, que era director de Brafa, l'Ignasi, encarregat de les entrades, i jo mateix.

Quan sant Josepmaria va arribar a Catalunya ja venia de tenir tertúlies a Pamplona, Bilbao i Madrid. L'Ignasi i jo ens havíem desplaçat a Madrid per veure com ho feien i poder veure com resolien la mobilitat i el control dels espais. Això va fer que quan va arribar a Barcelona ja tinguéssim un xic d'experiència. Les tertúlies van anar força bé, primer de tot perquè hi havia molta gent organitzant-ho i a més, des de l'octubre fins al novembre cada dissabte ho vam estar assajant tot: tu, a la porta tal..., tu a l'altra porta..., tu faràs això..., tu a l'aparcament... Al final ens vam decidir a fer unes entrades: sense entrada no es podia passar! (Bé, hi va haver algunes excepcions...).

Un altre tema important era com fer les filmacions. Quatre o cinc dies abans que arribés sant Josepmaria, vam parlar amb Antxón Mercero, director de cinema i televisió i li vam dir: "Pensem fer això, què et sembla? Com cal muntar-ho, on cal posar la càmera...?" Antxón ens va dir: "La càmera...? Tres càmeres i quatre o cinc micròfons..." Li vam preguntar: "Per què tres?" I Antxón ens va contestar: "perquè si de sobte el Pare se sona, no podeu filmar-ho, llavors amb una altra càmera filmeu una nena bufona".

Amb el temps ens hem adonat de la importància d'aquestes filmacions, ja que ha estat una manera de donar a conèixer sant Josepmaria a molta gent. Pensem que això va ser el novembre de 1972 i ell va morir dos anys i mig anys després, el juny de 1975. D'aleshores ençà les pel·lícules es van passar a vídeos i tot està penjat a *YouTube* i, per tant, tothom hi té accés directe. Ja en aquells mateixos dies tots els mitjans de comunicació de Catalunya i Aragó (no oblidem que el fundador era de Barbastro) les van veure. Però si ens posem a dia d'avui puc dir que aquestes pel·lícules s'han vist a tot el món. És espectacular. I a més, després, aquestes filmacions van servir de base per alguns documentals que es van fer posteriorment com *Los caminos*

divinos de la terra, per exemple, que van tenir molta importància per donar a conèixer l'Obra.

L'interès d'aquestes filmacions era perquè molta gent no el coneixia personalment, inclús gent que era de l'Obra. Jo vaig tenir la sort de conèixer-lo el 1960, quan va ser nomenat *doctor honoris causa* per la universitat a Saragossa. I en tornar a Barcelona molta gent ens preguntava sobre ell als qui hi havíem estat.

A més de Brafa el fundador també va tenir tertúlies amb grups més reduïts com a l'IESE, amb empresaris, i a Castelldaura, amb matrimonis promotors d'activitats apostòliques. També va anar al Monestir de Santa Maria de Pedralbes a visitar les monges clarisses, que són cooperadores, ja que l'abadessa li havia demanat si tindrien la sort de poder estar una estona amb ell.

Molta gent ha demanat el perquè d'aquest viatge i penso que sant Josepmaria el va fer per fer palesa la realitat d'allò que ell deia que era l'Obra: una gran catequesi. Realment en aquestes tertúlies només es parlava de Déu, de l'Església, dels sacraments, sobretot de l'Eucaristia, de la Reconciliació i del Matrimoni.

¹ Director de l'Oficina de Comunicació de l'Obra l'any 1972.